

Sebastià Serra

**EL CONTE
QUE NO
S'ACABA
MAI**

animallibres

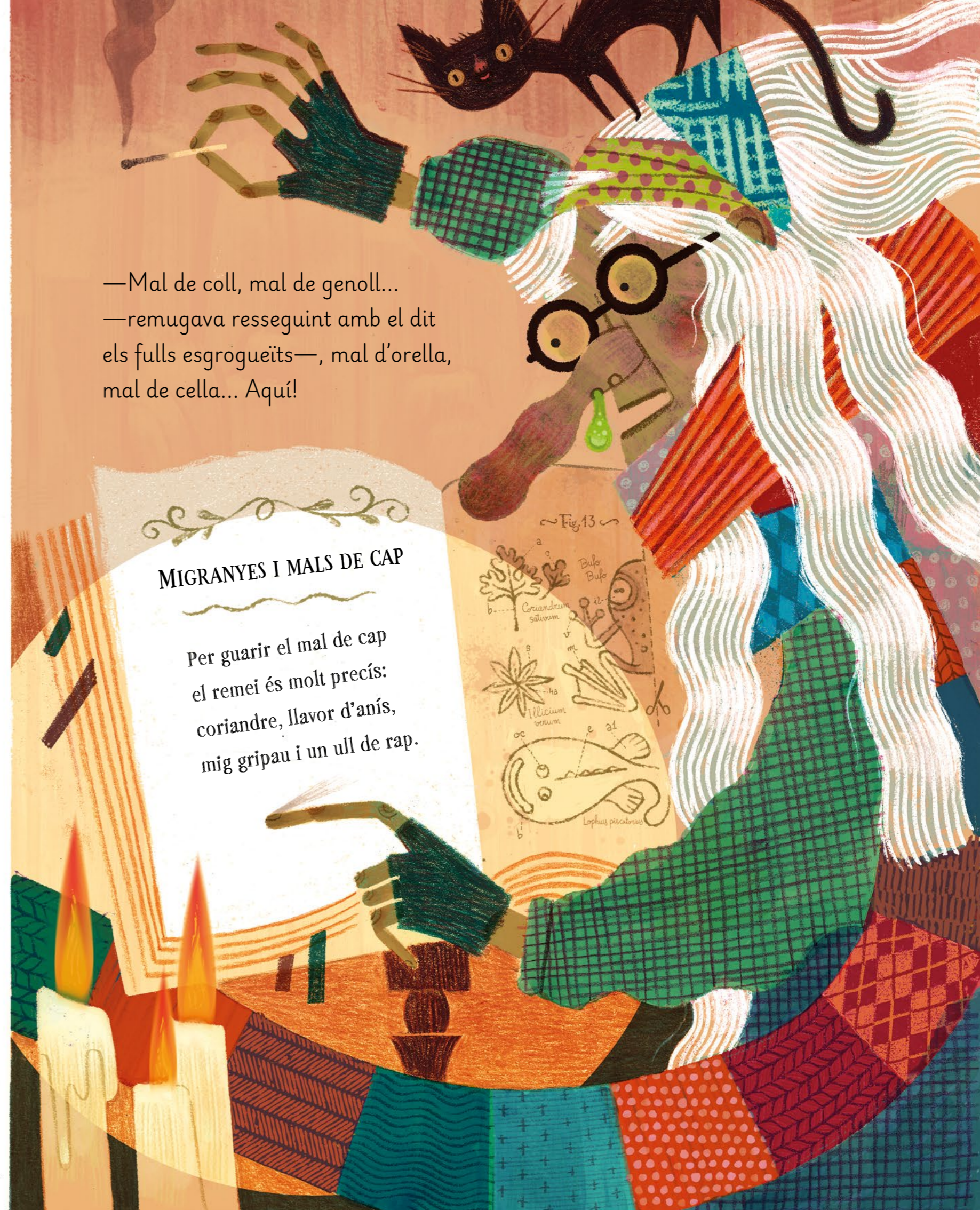

D'un cop d'aire sobtat d'ala de ratpenat,
la bruixa es va refredar.
A la seva cabanya, al cor del bosc, s'estava al
llit tremolant com una fulla. Ara tossia, ara
esternudavaa... aaatxim!!! I del nas de cogombre li
penjava un moc verdós tot farcit de bombolletes.

El dia despuntava, però no tenia esma de llevar-se.
 A poc a poc, va estirar el braç per sota la muntanya de flassades que la colgaven i, de la tauleta de nit, va agafar un paperot.
 —Què hi diu, aquí? —l va llegir amb els ulls mig clucs per la febre:— «Urgent per a dilluns! Cal preparar una poció màgica per a la filla del rei, que pateix molt de migranya i no hi troben remei.»
 l, en parar-se a pensar-ho, es va quedar amb un pam de nas:
 —Dilluns? Dilluns! Ai, ai, ai...,
 però si això és... avui!

Va saltar del llit com una molla,
 es va embolicar amb set bufandes
 i es va llançar damunt del
 llibre d'encanteris.

—Mal de coll, mal de genoll...
 —remugava resseguint amb el dit els fulls esgroqueïts—, mal d'orella,
 mal de cella... Aquí!

MIGRANYES I MALS DE CAP

Per guarir el mal de cap
 el remei és molt precís:
 coriandre, llavor d'anís,
 mig gripau i un ull de rap.

